

Üşüyor İçimde Karanlıklar

– A.KARADOĞAN · 12 Temmuz 2011

Sana dair tüm kelâmları
Sızlattım gözlerimde...

Ağlamadım belki ama

İçimde yandı tüm şairler
Avuçlarım kül kuyusu
İnledim şairsizlikten....

Dilimde söylenmemiş sözlerin âhını
Vurup sırtıma
Düşlerimin ıslak sokaklarında dolaştım durdum

Şemsiyesiz...

Gülüşünün gölgesi düşmüştü kaldırımlara
Ürkek gözlerimde adın vardı
Sen yoktun...

Susamış sahra misaliydi
Yürek sana
Gönül gözesinden içtiğim
Bir damla suydun...

Gittin..

Kızıl hüznler
Çatladı dudaklarımda
Çöl yangınlarına bıraktım adını...

Takvimler ağladı ardından
Üşüdü firakınla aylar

Zaman
aralık

Sen
Sonbahar
Ben
Hayatın dalında titreyen yaprak
Söktü kökünden
Ömrümün ağacını
Adı ayrılık denen
Sancılı hoyrat...

Hiçbirşey eksilmedi yine de sevgimden
Gönül hâlâ sana meftun yâr!
Adını yıllar
Seni yollar sakladı
birtek benden...
Hayalin süzülüp durdu
Solumun aynalarında...

Zamanın zembereğini kırdım
Ayrılığın saatinden
Vakit akşamdı

Neye yaradı sevgili!

Çoktan gitmiştin sen benden
İçimde siyaha bürümüştü
gün rengini
Sönmüştü gözlerimde ışıklar
Esmer bakıyordu yarınlarıma
Uzun boylu yalnızlıklar...

Yokluğun kırık kirpiklerimden
salındıkça uykularıma
Gün/eşini kaybetti
Aşkı düşürmedi bir daha
Şarkın nüftesinden sabahlarıma...

24.05.2011

Arzu Karadoğan

Ŗiirime ses olan değerli Ŗair Yalnızlık Abidesine kalbi teŖekkürlerimle....